ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 Αὐγούστου 1919
Βαρθολομαίου ἀποστ.
Αν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 02
Δύσ. 6 λ. 43

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 883 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ

Θὰ λυθῇ ἐπὶ τέλους τὸ πολύκροτον τοῦτο ζήτημα ;

Ἐὰν πιστεύσωμεν τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἡ λύσις του δὲν εἶναι μακράν. Διότι ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀπάντησις τοῦ Οὐΐλσων ἔχει ἤδη ληφθῇ.

Ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων δεδομένων συνάγεται τὸ συμπέρασμα τοῦτο.

Ὁ ἐν τῇ Συνδιασκέψει Ἄγγλος Ἀντιπρόσωπος καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπάλφουρ ὑπεστήριξεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ λύσις τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως.

Ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἄγγλου Ὑπουργοῦ κατανοεῖ τις εἰς ποίους καὶ πόσους τεραστίους κόπους ὑπεβλήθη ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων Ἀντιπροσώπων, ὁ γίγας πολιτικός μας Ἐλευθέριος Βενιζέλος, διὰ νὰ διαφωτίσῃ τοὺς φίλους, διὰ νὰ διαλύσῃ πλάνας, διὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιπάλων, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ λύσιν δικαίαν, σύμφωνον πρὸς τοὺς ἐθνικούς μας πόθους.

Ἡ κολοσσιαία προσπάθεια τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης καταφαίνεται καὶ ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Συνδιάσκεψις κατόπιν πιέσεως, ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπεφάσισεν, ὅπως περατώσῃ ἀμέσως τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας σύνταξιν τῆς εἰρήνης καὶ καλέσῃ τοὺς Βουλγάρους πληρεξουσίους νὰ ὑπογράψουν αὐτήν.

Ὅλα ταῦτα μᾶς πείθουν ὅτι εὑρισκόμεθα ἐγγὺς εἰς τὸ τέρμα.

Ὁποῖον θὰ εἶνε τοῦτο ; Ὅσον καὶ ἂν ἀγνοοῦμεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Οὐΐλσωνος, τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐνέδωκε πλέον καὶ δὲν προέβη εἰς περαιτέρω παραχωρήσεις καὶ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐξόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐξετάζεται ὄχι μόνον ἀπὸ Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Συμμαχικῆς ἀπόψεως, ὡς ζήτημα κυριαρχίας τῶν θαλασσῶν τῆς Ἀνατολῆς, μᾶς ἐμβάλλει τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ λυθῇ τελικῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ αἱ τελευταῖαι δὲ τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις μας τοῦτο αὐτολεξεὶ ἐτόνιζον ὅτι «οἱ ἐν Παρισίοις Ἑλληνικοὶ κύκλοι ἔχοντες τὴν ὑποστήριξιν τῆς μεγάλης πλειονοψηφείας τῆς Διασκέψεως, ἔχουν σταθερὰν πεποίθησιν, ὅτι τὸ Θρακικὸν ζήτημα θὰ λυθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος».

Μικρὸν ἔτι καὶ θὰ ἴδωμεν.

Ἐπείγεται ὅμως καὶ ἡ Συνδιάσκεψις νὰ τερματίσῃ τὸ ταχύτερον τὸ ἀνιαρὸν τοῦτο ζήτημα, διὰ νὰ ἀσχοληθῇ προκαταρκτικῶς ἔστω καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις ὁλονὲν περιπλέκεται.

Εὑρίσκονται δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην αἱ Δυνάμεις νὰ λάβωσι προκαταβολικῶς στρατιωτικὰ μέτρα κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν Γαλλία στέλλει στρατεύματα εἰς τὴν Κιλικίαν, ἡ δὲ Ἀμερικὴ ἀπειλεῖ διὰ τελεσιγράφων τὴν ὁλοσχερῆ κατάλυσιν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐκπαραλλήλου ὅμως, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐνισχύει τὰς εἰς τὴν Μικρασίαν στρατεύματά της διὰ νέων 30 χιλιάδων στρατοῦ μὲ προφανῆ τὴν πρόθεσιν προελάσεως εἰς τὸ ἐσωτερικόν, τοῦθ' ὅπερ γίνεται ἀσφαλῶς τῇ συνεννοήσει καὶ συγκαταθέσει τῶν Συμμάχων.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχωμεν ἐλευθέρας τὰς χεῖρας πρὸς δρᾶσιν κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ συμπράξῃ ἀποτελεσματικῶς κατ' αὐτῆς, ὅπως ἐξαναγκασθῇ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Συνδιασκέψεως, ἐπιβάλλεται ἡ λύσις καὶ ἡ τακτοποίησις τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος.

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ὁ Συμμαχικὸς στόλος, ἔπρεπε νὰ καταλάβῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῶν 20. Συνεζήτουν πολὺ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην περὶ τῆς ναυτικῆς ἐπιχειρήσεως τῶν Συμμάχων. Ὁ Ἐμβὲρ εἰς τὴν μετ' ἐμοῦ συνδιάλεξίν του τὴν ἐχαρακτήριζεν ὡς παράλογον ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἀγημάτων, καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν κριτικῶν συνεμερίσθησαν τὴν γνώμην του. Ἐγὼ δὲ βασίζω τὴν ἰδικήν μου ἐπὶ τῆς τότε πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας· εἰς ἄλλην περίστασιν, μία τοιαύτη ἐπιχείρησις θὰ ἦτο ἄφρων. Ἡ κυβέρνησις ἐστηρίζετο ἐπὶ σαθροτάτων βάσεων· ἓν πολιτικὸν κομιτᾶτον, τὸ ὁποῖον περιελάμβανε τεσσαράκοντα μέλη, διηυθύνετο δὲ ἀπὸ τοὺς Ταλαάτ, Ἐμβὲρ καὶ Τζεμὰλ εἶχε τὴν ἐξέλεγξιν (contrôle) τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἡ ἐξουσία των, ἢ μᾶλλον ἡ κυριαρχία του αὕτη, δὲν ἦτο ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας. Αὕτη ἐκινδύνευε νὰ διαλυθῇ, ὅτε παρ' ἐλπίδα τὴν 18 Μαρτίου 1915, ὁ Συμμαχικὸς στόλος ἐγκαινιάσας τὰ Στενά. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων φατριῶν, ὁρμώμενοι ἐκ φιλοδοξίας, ἀνεφάνησαν εἰς τὸν ὁρίζοντα, ἐποφθαλμιῶντες τὴν ἐξουσίαν καὶ περιμένοντες ἀνυπομόνως τὴν πτῶσιν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Τζεμάλ, ὡς γνωρίζομεν διωργάνωνε νέαν δυναστείαν ἐν Συρίᾳ. Ἐξ ἄλλου ὁ Ραχμῆ Βέης, Γεν. Διοικητὴς Σμύρνης, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀπεχώρει ἐκ τῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἐσχημάτιζεν εἶδος αὐτοδιοικήσεως.

Εἰς Ἀδριανούπολιν, ὁ Χαιζῆ Ἀδὴλ εἷς ἐκ τῶν πλέον ριψοκινδύνων καὶ τολμηρῶν Τούρκων, προσεπόθει παντὶ τρόπῳ νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς Αὐτοκρατορίας· ἡ Ἀραβία εἶχεν ἀποσκιρτήσῃ καὶ ἐπαναστατικὸς ἄνεμος ἔπνεε, ἐφ' ὅλων τῶν ὑποδούλων λαῶν· οἱ Ἀρμένιοι ἐζήτουν ἀφορμὴν νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῶν Συμμάχων· ἡ δὲ οἰκονομικὴ κατάστασις, καὶ ἡ βιομηχανία εὑρίσκοντο ἐν τοιαύτῃ οἰκτρᾷ καταστάσει, ὥστε ὑπέθαλπον τὴν ἐπανάστασιν. Οἱ γεωργοὶ ἔδωσαν τὸ σύνθημα: ἐστερεοῦντο σπόρων διὰ νὰ σπείρωσι, δὲν ἤθελον δὲ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ζητήσωσιν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως φοβούμενοι ὅτι ἡ τελευταία, μόλις ἐγένετο εἴσοδος, θὰ τὴν ἐπέτασσεν ὡρισμένως. Εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ λαὸς καὶ αἱ ἀστικαὶ τάξεις θὰ ὑπεδέχοντο τὸν Ἀγγλογαλλικὸν στόλον μετ' ἐνθουσιασμοῦ πράγματι ὅλοι σχεδὸν μετ' ἀνυπομονησίας ἐπερίμενον τοὺς Ἄγγλους καὶ Γάλλους ὅπως ἐλευθερώσωσι τὴν πόλιν των ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῶν Γερμανῶν ἀφ' ἑνὸς, τοῦ ἐμίσουν, διότι εἶχον καταστήσει τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀντιβασιλείαν, τὴν ὁποίαν ἐξεμεταλλεύοντο, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς συμμορίας τῶν ἁρπάγων, καὶ ἤλπιζον ὅτι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης, θὰ ἐτελείωνον τὰ δεινά των. Ὁ Ταλαὰτ τὸ ἐννόησε καλλίτερον παντὸς ἄλλου καὶ ἠθέλησε νὰ διοργανώσῃ τὴν φυγήν του ἐκ τῶν προτέρων. Ἐπέταξε δύο αὐτοκίνητα, ἐπρομηθεύθη μεγάλην ποσότητα βενζίνης, δύο pneux ἀλλαγῆς, δύο σωφὲρ (chauffeurs). Εἰς τὴν πρώτην ἐξέγερσιν κινδύνου ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἀλλ' ἡ παντοδύναμος Συμμαχικὴ ἁρμάδα δὲν ἐπεχείρησε δευτέραν ἔφοδον!

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Παρίσιοι, 20. Το Ἀνώτατον Διασυμ. Συμβούλιον θὰ συνελθῇ σήμερον πρὸς συνέχισιν τῆς ἐξετάσεως τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκης, ἡ τινος, κατὰ τὸ «Πτὶ Ζουρνὰλ» πᾶσαι αἱ διατάξεις ἔχουσι συνταχθῆ ἐκτὸς σημείων τινῶν λεπτομερειῶν ἰδιαίτερα ἐδαφικῆς ἀπόψεως. Ὑπολείπεται ὡσαύτως ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διεξόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνεβλήθη μέχρις οὗ αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἀνακοινώσωσι τὴν ἄποψιν των ἐπὶ τῶν διαφόρων προτάσεων τῶν ἀφορωσῶν τὸ καθεστὼς τοῦ δοτέου εἰς τὸν λιμένα τοῦ Δεδεάγατς.

Αἱ προτάσεις αὗται ἀφορῶσιν εἴτε διὰ παραχωρήσεων οἰκονομικῆς φύσεως πρὸς τοὺς Βουλγάρους παρὰ τῶν Ἑλλήνων εἴτε διὰ τοῦ σχηματισμοῦ μικροῦ κράτους διεθνοποιημένου.

Κατὰ τὸ «Πτὶ Ζουρνὰλ» τὸ Ἀν. Διασυμ. Συμβούλιον θὰ ἀφιερώσῃ ἐφεξῆς τὰς συζητήσεις του εἰς τὰ βουλγαρικὰ ζητήματα καὶ ἀπὸ τῆς πρωΐας ταύτης θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν διακανόνισιν τῶν δυσχερειῶν ἵνα ὅσον οἷόν τε τάχιον προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις πρὸς τὴν κυβέρνησιν Σόφιας.

Διὰ διατάξεως τῆς συνθήκης, ἡ Βουλγαρία ὑποχρεοῦται νὰ σεβασθῇ τὰς μελλούσας ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων, ὡς πρὸς τὴν Θράκην καὶ τὴν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Ἄγνωστον ἔτι ἂν τὸ σχέδιον τῆς συνθήκης, ἥτις θὰ ἐπιδοθῇ τῇ Βουλγαρίᾳ θὰ διακανονίζῃ τὰ μέλλοντα βουλγαρορουμανικὰ σύνορα ἐν Δοβρουτσᾷ. Πιστεύεται κύκλοις καλῶς πληροφορημένοις, λέγεται ὅτι τὰ βουλγαρικὰ σύνορα θὰ περιορισθῶσι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Δουνάβεως, ἀλλὰ θὰ μεταρρυθμισθῶσιν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὸν Εὔξεινον. Δυνατὸν ὡσαύτως νὰ ἐπαφεθῇ εἰς τὰς δύο ἀντιδίκους Δυνάμεις ἡ φροντὶς τῆς ἐπιλύσεως ἀμέσως τοῦ ζητήματος τούτου διὰ συμφωνίας μεταξὺ αὐτῶν.

Ὁ «Ταχυδρόμος» πληροφορεῖται ἐξ Ἀθηνῶν τὰ ἑπόμενα: Ὁ ἐπανακάμψας ἐκ Παρισίων τέως ἀρχιστράτηγος κ. Δαγκλῆς ἐδήλωσεν εἰς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν φίλους του καὶ ἀνωτέρους στρατιωτικοὺς, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος παρὰ τὰς συντωμοτέρας ἀντιδράσεις εἶνε εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε αἰσιόδοξος διὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ ἐπιδίκου Θρακικοῦ ζητήματος καὶ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνάντησιν μετὰ τοῦ πρώτου Ἀμερικανοῦ πλην ἐξουσίου κ. Πολκ εἶχε κατορθώσει νὰ μεταπείσῃ αὐτὸν ἐπὶ πολλῶν σημείων ἐπὶ τῶν ὁποίων μέχρι τοῦδε ἦτο ἀνένδοτος. Ὁ κ. Δαγκλῆς ἐξέφρασε τέλος τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει εἰσέτι καθ' ἣν ἐπικρατήσῃ ἐν μέρει ἡ ἀμερικανικὴ ἀντίληψις ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ δεδομένου ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐπὶ τῇ προόψει ἐνδεχομένης ἀποδοχῆς τῆς ἀμερικανικῆς προτάσεως ἔχει ἐξασφαλίσει ἀπὸ τοῦδε ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας.

ΕΚ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Εἰς τὸ Ρωσικὸν Πρακτορεῖον Κωνσταντινουπόλεως διαβιβάζονται οἱ ἑπόμενοι εἰδήσεις ἐκ Πετρουπόλεως :

Ἡ κατάστασις οὐδέποτε ὑπῆρξε κρισιμωτέρα ἢ νῦν. Εἰς πλεῖστα συλλαλητήρια ὁ Ζηνόβιεφ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ὥρα τῆς ἐκδικήσεως ἐσήμανεν καὶ ὑπέστη ἡ σημαία τοῦ κρισίμου ἀγῶνος. Τὰ Σόβδεπ τῆς περιφερείας ἔλαβον τὴν διαταγὴν τῆς συλλήψεως πάντων οἵτινες εἶνε ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν προγεγραμμένων. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὸν κατάλογον αὐτὸν ἐγγράφονται πάντες ὅσοι ὑπολείπονται ἔτι ἐκ τῆς τάξεως τῶν διανοουμένων τῆς Πετρουπόλεως. Οἱ κατάλογοι προστασίας οἱ διανεμηθέντες ὑπὸ τοῦ Λουνατσάρσκυ εἰς τοὺς μεμορφωμένους δὲν ἀναγνωρίζονται πλέον καὶ μετοξὺ τῶν ἐγκαθείρκτων συγκαταριθμοῦνται πλεῖστοι καθηγηταὶ καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες οἵτινες ἄλλοτε εἶχον ὑποδυθῆ σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ πολιτικῇ ἀλλὰ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπὸ μακροῦ ἤδη ἀπεῖχον αὐτῆς.

Ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα δύο Ρώσσων διπλωμάτων περιωπῆς οἵτινες ἐτυφεκίσθησαν διαταγῇ τῆς «Ἀμύνης τῆς Πετρουπόλεως»: Ἐν τῇ πόλει καθ' ἑκάστην ἐκρήγνυνται πυροκαῖαι ὀρειλόμεναι εἰς ἐμπρησμούς. Αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς προυϊάλεσαν ἀληθῆ ἐπιδημίαν αὐτοκτονιῶν· ἀπηγορεύθη τοῖς φαρμακοποιοῖς ἡ πώλησις τοῦ ἀμμωνιακοῦ δεδομένων τῶν συχνῶν αὐτοκτονιῶν διὰ δηλητηριάσεως.

Καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Λιτινοῦ καὶ τοῦ Νέβσκη ρίπτονται πρὸ τῶν τροχιοδρομικῶν ἁμαξῶν πλεῖστοι, ἰδίᾳ γυναῖκες καὶ παιδία. Αἱ αὐτοκτονίαι αὗται γίνονται σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

Πρὸς πρόληψιν αὐτῶν ἐτάχθησαν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν περίπολοι. Καὶ αὐτοὶ οἱ Μπολσιβίκοι εἶναι πανικόβλητοι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κρουσμάτων τῶν ἐπιδημιῶν.

Ἐπὶ ποινῇ τυφεκισμοῦ ἀπαγορεύεται ἡ ἀναχώρησις ἐκ Πετρουπόλεως πάντων τῶν ἰατρῶν καὶ νῦν νοσοκόμων. Ὁ ἐπίτροπος Μπύλωφ τοῦ διαμερίσματος τοῦ Νάρβα μετὰ τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ αὐτοκινήτου του ἐφονεύθησαν ἐν τῷ αὐτοκινήτῳ αὐτῶν ὑπὸ ἀγνώστων κατορθωσάντων νὰ ἐξαφανισθῶσι.

Ὡς ἀντίποινον ὅμηροι συνελήφθησαν ἐν τῷ ἰδίῳ διαμερίσματι καὶ οἱ Σόβδεπ προσεκάλεσαν τοὺς κατοίκους νὰ ἀνακαλύψωσι τοὺς φονεῖς τοῦ Μπύλωφ ἄλλως οἱ ὅμηροι θὰ ἐθανατοῦντο παραχωρηθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας· μιᾶς ἑβδομάδος. Ἐλλείψει χάρτου, αἱ ἐφημερίδες κυκλοφοροῦν εἰς λίαν περιωρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων καὶ μετὰ τὴν 9ην πρωΐνην εἶνε δυσεύρεσοι.

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Οἱ Γερμανοὶ κυβερνῆται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς σχεδὸν τοῦ πολέμου εἶχον γείνῃ ἀπαιτιόδοξοι.—Οἱ στρατιωτικοί.—Οἱ διπλωμάται.

Τὸ «Μόρνινγκ Πόστ» δημοσιεύει περίληψιν τοῦ δευτέρου τόμου, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ὁ Χέλφεριχ σχετικῶς πρὸς τὰς εὐθύνας τῆς Γερμανίας διὰ τὸν πόλεμον. Ἐξ αὐτῆς παραλαμβάνομεν τὰ ἀκόλουθα:

Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη ὁ δεύτερος τόμος τοῦ περὶ τῶν εὐθυνῶν τοῦ πολέμου σπουδαίου ἔργου τοῦ δόκτορος Χέλφριχ.

Ὁ τόμος οὗτος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἓν ἔγγραφον ὑψίστης ἱστορικῆς σημασίας, καθότι εἰς αὐτὸν ἐξιστοροῦνται τὰ γεγονότα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου μέχρι τῆς ἐντάσεως τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου, δηλ. μέχρι τῆς 1 Φεβρ. 1917. Ἐκτὸς τούτου ὁ δόκτωρ Χέλφεριχ, ἐκτὸς τῆς σπουδαίας θέσεως ἣν κατεῖχε κατὰ τὸν πόλεμον, διακρίνεται κυρίως διότι ἦτο σύμβουλος τοῦ Μπέτμαν Χόλβεγ καὶ στήριγμα αὐτοῦ κατὰ τὴν πάλην, ἣν ὁ τελευταῖος οὗτος ἤνοιξεν ἐναντίον τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὴν ὑψηλὴν πολιτικὴν τοῦ κράτους καὶ δὴ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου.

Τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον εἶνε ἓν εἶδος ἀπολογίας τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Γερμανίας ἀπέναντι τῶν στρατιωτικῶν τοιούτων. Τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ βιβλίου ἀνάγεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Γερμανίας κατὰ τὸν πόλεμον· ἀναγινώσκων τις τὸ σύγγραμμα ἀπορεῖ, ὅτι ἐπὶ κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐπιθέσεως τοῦ 1914 ὁ τύπος μεθυσμένος ἐκ τῆς πεποιθήσεως τῆς νίκης ἐτόνιζε θούρια, ἡ μεταξὺ μερικῶν κύκλων τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχουσα ἀπαισιοδιξία ἤχιζε σιγὰ σιγὰ νὰ μεταδίδεται καὶ εἰς τὸ καθ' ὅλα αἰσιοδοξοῦν Στρατηγεῖον.

Ὁ δόκτωρ Χέλφεριχ λέγει· «Ὁ Μπέτμαν Χόλβεγ, ὡς νομίζω δὲ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ, εἶχον ἀντιληφθῇ τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως ἐκ πρώτης ἀρχῆς· ἀφ' ἧς σεσιγμῆς ἐπισήμως, ἦλθον εἰς ἐταφὴν μετὰ τοῦ Μπέτμαν Χόλβεγ εἶχον ἐννοήσῃ ὅτι ὁ ἀρχικαγγελάριος μόνον μὲ ἕνα ζήτημα ἐκουράζετο, τὸ νὰ ἐξεύρῃ τὴν συντομωτέραν ὁδόν, ἥτις θὰ μᾶς ἔφερεν εἰς τὴν εἰρήνην.

Τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ ἐσκέπτετο ἦτο μήπως εὑρεθοῦν ἐμπόδια εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης καὶ κατὰ συνέπειαν μήπως, ἀφοῦ καταναλώσωμεν τὰς ὑλικὰς καὶ στρατιωτικὰς μας πηγάς, ἀναγκασθῶμεν νὰ δεχθῶμεν ἄνευ ὅρων τοὺς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν μας προταθησομένους ὅρους. Ὁ ἀρχικαγγελάριος κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1915 ἤδη πρώτην φορὰν ὡμίλησε περὶ αὐτῶν καὶ δὲν ἠδυνήθη μάλιστα ν' ἀποκρύψῃ καὶ τοὺς φόβους του. Τοῦ ἀρχικαγγελαρίου τὴν ἀπαισιοδοξίαν ταύτην δὲν ἠδύναντο νὰ μεταβάλλουν οὔτε αἱ ἐπὶ τὸν τελικὸν σκοπὸν μεγάλην τινὰ ἐπίδρασιν δυνάμεναι νὰ φέρωσι στρατιωτικαὶ ἐπιτυχίαι, οὔτε τὰ θαυμάσια τεκμήρια τῆς οἰκονομικῆς μας ἱκανότητος».

Ὥστε οἱ Γερμανοὶ κυβερνῆται καὶ πρὸ τῆς ἥττης των τοῦ Μάρνη ἀκόμη ἦσαν πολὺ σκεπτικοὶ διὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου.

Ὁ Χέλφεριχ πλείστας σελίδας τοῦ βιβλίου του ἀφιεροῖ εἰς τὴν θέσιν καὶ τὴν συμμετοχὴν τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον. Ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου πάντοτε ἐνήργει παρὰ τῷ Γενικῷ Στρατηγείῳ πρὸς καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως τῆς Τουρκίας, ἡ ἕκαστον μέρος ἦτο ἀνοικτὸν ἀλλὰ ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ μέρους τοῦ Ταύρου τῆς γραμμῆς Βαγδάτης δὲν ἐσκότιζε τὸ γενικὸν στρατηγεῖον, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ πόλεμος θὰ λήξῃ πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἔργασιῶν τῆς ἐν λόγῳ γραμμῆς.

Πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους 1914, ὁ δόκτωρ Χέλφεριχ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἶχον ἐπιμείνῃ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸν πόλεμον, εἰς τὸν ἐκφοβισμὸν τῆς Ρουμανίας καὶ εἰς λῆψιν στρατιωτικῶν μέτρων ἀπέναντι τῆς Σερβίας, ἵνα ἀνοιγῇ ἡ ὁδὸς τοῦ Δουνάβεως. Τὸ γενικὸν ὅμως στρατηγεῖον δὲν εὗρε στρατεύματα εἶχεν ἀποτύχῃ δὲ ἡ διὰ τῆς Βοσνίας αὐστριακὴ ἐπίθεσις.

Κατόπιν ὁ δόκτωρ Χέλφριχ ἀναφέρει τὸν φόβον μὲ τὸν ὁποῖον παρηκολούθησαν οἱ Γερμανοὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1915 μέχρι τοῦ θέρους ἐκστρατείαν τῶν Δαδανελίων πολλάκις κατόπιν μεγάλης τινος ἐπιθέσεως τὰ πολεμεφόδια τῶν Τούρκων πυροβολητῶν, τόσον πολὺ ἐσπάνιζον ὥστε μία νέα ἐπίθεσις τῆς Συνεννοήσεως ἀφεύκτως θὰ ἐστέφετο ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Ὁ Τσῶρτσιλ κατ' αὐτὰς ἔλεγεν «ἀπὸ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς νίκης μᾶς χωρίζουν μόνον μερικὰ μίλια» ἀλλὰ δὲν εἴξευρεν ὅτι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ τελικὴ νίκη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦτο πολὺ πλησιέστερον, παρ' ὅσον ἐνόμιζεν.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1915 ἡ Βουλγαρία εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον. Τὸ μεγαλείτερον καὶ τὸ τρομερώτερον σφάλμα μας εἰς τὰ Βαλκάνια ἦτο ὅτι, πρὶν νὰ τακτοποιήσωμεν τὰ ἐκεῖ πράγματα, ἠσχολήθημεν μὲ τὸ δυτικὸν μέτωπον.

Αἱ νέαι ἀποκαλύψεις τοῦ Φὸν Τζίνδορφ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἐπίθεσις τοῦ Βερδὲν ἐκρατήθη μυστικὴ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς διπλωμάτας. ἡ ἐπίθεσις δὲ τοῦ Βερδὲν ἔληξε διὰ τῆς παύσεως τοῦ Μπέτμαν Χόλβεγ καὶ τοῦ Φαλκενχάϊν».

Ὁ δόκτωρ Χέλφριχ συνωμίλησε καὶ μετὰ τοῦ στρατάρχου Χίνδεμβουργ περὶ τοῦ ρωσικοῦ μετώπου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου λέγει· Συναντηθέντες ἐν Κόβῳ μετὰ τοῦ Χίνδεμβουργ πρὸ τοῦ ἐπετελείου του ἐξετάσαμεν τὰ στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ ζητήματα. Ὁ Χίνδεμβουργ μὲ εἶπεν «ἐδῶ εἰς τὸν Βορρᾶν δὲν ἔμεινε καμμία ἐκτελέσιμος ὑπόθεσις· ὅ,τι ἠδυνάμην νὰ πράξω τὸ ἔπραξα, ἐπὶ πλέον ἐπλήρωσα καὶ τὰ κενὰ τῆς αὐστριακῆς γραμμῆς· φυσικῷ τῷ λόγῳ δὲν ἠδυνάμην νὰ κάμω ἄλλο τι, πιστεύω ὅτι δὲν θὰ ἐπανίδω τὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα ἔστειλαν. Οἱ Ρῶσσοι τώρα θὰ ἐπιτεθοῦν, δὲν δύναμαι νὰ ἀναλογισθῶ τὸ τί θὰ γίνῃ» ἐχωρίσθην αὐτοῦ μὲ μεγάλην ψυχικὴν κατάστασιν». Κατόπιν ὁ δόκτωρ Χέλφριχ ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν, περὶ τῶν διενέξεών του μετὰ τοῦ Τίρπιτς διὰ τὸν ὑποβρύχιον πόλεμον.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚ. ΤΥΠΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 23.

Ἡ ἑλληνικὴ κατοχὴ

Ἡ «Ἀλεμδὰρ» μανθάνει ὅτι ἡ συμμαχικὴ ἐπιτροπὴ ἐγνωστοποίησε δῆθεν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ νομοῦ Ἀϊδινίου, ὅτι προκειμένου προσεχῶς νὰ ἐκκενωθῶσιν 70 χωρία κατεχόμενα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὀφείλουσιν οἱ μεταναστεύσαντες κάτοικοι νὰ προβῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτουμένας παρασκευὰς πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὰ χωρία των.

—Ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς Βαλῆ Κεσὲρ προσκληθεὶς ἐνταῦθα χθὲς παρουσιάσθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀδὴλ βέην καὶ ἔδωκεν ἀρκετὰς ἐξηγήσεις περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἡσυχίας ἐν τῇ διοικήσει του.

Αἱ ἀνακρίσεις βραδύνουν

Τηλεγράφημα τοῦ ἐν Σμύρνῃ εὑρισκομένου ναυάρχου Βριστὸλ προέδρου τῆς ἀν

ΔΕΛΤΙΑ

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝ βάσιμα τὰ παράπονα καὶ δικαιολογημένην τὴν ἀνησυχίαν τῶν κατοίκων Σκαλοχωρίου καὶ τῶν πέριξ Κοινοτήτων διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐκεῖ Ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ.

Καθ' ὃν χρόνον ἀλλεπάλληλοι διαπράττονται λησταὶ καὶ ἡ δημοσία ἀσφάλεια διατελεῖ ἐν καταστάσει ἐκρύθμῳ, ἐπιβάλλεται, νομίζομεν, ὄχι ἡ κατάργησις, ἀλλὰ ἡ πύκνωσις τῶν Ἀστυνομικῶν σταθμῶν.

Βεβαίως καλὴ εἶνε ἡ σύστασις Ὑπομοιραρχιῶν, ὡς ἐν Ἀγιάσῳ κλπ. ἀλλὰ ἡ εὐεργετικότης αὐτῶν θὰ καταστῇ προβληματικὴ ἄνευ ἐπαρκῶν Ἀστυνομικῶν σταθμῶν εἰς ἑκάστην περιφέρειαν.

Συνηγοροῦμεν λοιπὸν ὑπὲρ τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ Σκαλοχωρίου, ὁ ὁποῖος κείμενος εἰς μέρος κεντρικώτατον τῆς νήσου, μεγάλως ἐξυπηρετεῖ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ ἄλλων Κοινοτήτων ἐκτεταμένης περιφερείας.

Η ΕΞΑΡΤΗΣΙΣ τῆς νήσου μας ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖον Σύρου ἀπέβαινε καὶ ἀποβαίνει λίαν ἐπίζημια δι' ἡμᾶς, ἰδίᾳ δι' ἔλλειψιν ταχυτικῆς καὶ ἀμέσου συγκοινωνίας.

Διὰ νὰ ἐφοδιασθῇ κανεὶς μὲ ἓν ἁπλοῦν πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ποινικῆς του καταστάσεως εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναμένῃ ἐπὶ μῆνα καὶ πλέον, διότι ὁ γραμματεὺς τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Ἐφετείου μας ἀνήκει, φαίνεται, εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀρέσκονται νὰ κατατυραννῶσι τὸν πολίτην, χωρὶς νὰ τὸν διευκολύνωσιν εἰς τὸ παράπαν, οὗ ἕνεκα ὄχι μόνον δὲν ἐννοεῖ νὰ διαβιβάσῃ ἐν ἐπειγούσῃ ἀνάγκῃ τηλεγραφικῶς τὴν σχετικὴν πιστοποίησιν, ἀλλ' οὐδὲ στέλλει κἂν τὸ πιστοποιητικὸν εἰς τὸν γραμματέα τῆς παρ' ἡμῖν Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον πολίτην, ἀφοῦ εἰσπράξει τὸ νόμιμον δικαίωμα.

Καὶ ἔτσι ἀναγκάζεται κανεὶς νὰ στέλλῃ δι' αἰτήσεως τὸ δικαίωμα δηλ. τὰς 3,50 δραχμὰς εἰς Σῦρον, καὶ νὰ περιμένῃ πότε θὰ εὐδοκήσῃ ὁ Ὕψιστος νὰ ἔλθῃ τὸ πιστοποιητικόν.

Ὁ ζυγὸς αὐτός, τὸν ὁποῖον ὑφισταμεθα ἀπὸ τὴν Σῦρον, πρέπει νὰ παύσῃ.

Καὶ θὰ γίνῃ εὐτυχῶς τοῦτο, μόλις λυθῇ τὸ Μικρασιατικὸν ζήτημα, ὅτε κατὰ τὰς πληροφορίας μας, θὰ ἱδρυθῇ Ἐφετεῖον εἰς τὴν νῆσόν μας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ὑπαχθῶσιν αἱ ἔναντι περιφέρειαι τοῦ Δικελί, τῆς Περγάμου, τοῦ Ἀδραμυττίου καὶ τῶν Κυδωνιῶν.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει θὰ ἦτο πολὺ συμφερώτερον διὰ νὴν νῆσόν μας νὰ ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν παρὰ ἀπὸ τὸ τῆς Σύρου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς τῶν τροφίμων λαμβάνομεν ἐπίσημον γνώμην περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν τὰ ὑποδήματα ἐν Ἑλλάδι ἔφθασαν εἰς τὰ σημερινὰ ὕψη τῶν τιμῶν.

Αὐξάνουν τὴν τιμὴν τῶν ὑποδημάτων οἱ κατοσηματάρχαι, τὸ μυρίζονται αὐτὸ οἱ ἐργάται, ζητοῦν καὶ αὐτοὶ ὕψωσιν τοῦ ἡμερομισθίου, ἀναγκάζονται νὰ ὑποκύψουν οἱ πρῶτοι εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν δευτέρων, προσθέτοντες ὅμως καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ἡμερομισθίου εἰς τὴν τιμὴν τῶν ὑποδημάτων.

Σχηματίζεται λοιπὸν ἔτσι ἕνας φαῦλος κύκλος εἰς βάρος τῶν καταταλωτῶν.

Καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς πρακτικὰ συμπεράσματα πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ, ἤτοι νὰ εἰσαχθῶσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἕτοιμα ὑποδήματα καὶ νὰ ἐλαττωθῇ ὁ εἰσαγωγικὸς αὐτῶν δασμός.

Ἐὰν τοῦτο γίνῃ καὶ θὰ γίνῃ ἀσφαλῶς διότι ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ πλέον, τὸ ζήτημα τῆς ὑποδήσεως θὰ λυθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ μόνον οὕτω.

ΠΩΣ ΑΥΞΑΝΕΙ ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου καταφαίνεται ἀπὸ τὰς ἐπιτάξεις, εἰς τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ προβῇ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ, ἀλεύρων πολυτελείας, δύο ὁλοκλήρων φορτίων τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

Τὰ ἄλευρα ταῦτα εἶχον τρεῖς φορὰς μεταπωληθῇ μέχρις οὗ φθάσουν εἰς Πειραιᾶ, κάθε δὲ μεταπώλησις ἐπηύξανε φυσικὰ τὴν τιμήν των διὰ τῆς προσθήκης εἰς αὐτὴν τοῦ κέρδους τῶν ἐμπόρων.

Καὶ ἐὰν δὲν ἐπετάσσοντο, Κύριος οἶδε, πόσας χεῖρας ἀκόμη θὰ μετήλλαζον καὶ πόσα ἐμπορικὰ κέρδη δὲν θὰ ἐπλήρωνεν ὁ κοσμάκης.

Ἐὰν πρόκειται νὰ διεξάγηται ὑπὸ τοιούτους ὅρους τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον, καλύτερα νὰ λείψῃ. Διότι ὄχι μόνον δὲν συντελεῖ εἰς τὴν εὐθηνίαν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ τοὐναντίον αὐξάνει τὰς τιμὰς εἰς ὕψη δυσθεώρητα.

Διὰ τοῦτο κάλλιστα ἔπραξε τὸ Ὑπουργεῖον ἀπαγορεύσαν τὰς ἐν πλῷ προπωλήσεις.

λόγῳ δύνανται νὰ μᾶς ἔχῃ ἰσοβίθμιον μὲ τὰ λοιπὰ πεπολιτισμένα κράτη.

Τοῦτο οὐδεὶς τὸ πιστεύει· αὐτὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν δὲν θὰ τὴν ἐβλέπομεν καὶ ὅταν ἐνικῶμεν ἀκόμη, ὁπότε θὰ ἐγενόμεθα ἀποικία τῆς Γερμανίας, πόσον μᾶλλον τώρα ὁπότε ἐνικήθημεν. Ὥστε οἱ ζητοῦντες ἀνεξαρτησίαν θὰ ζητοῦν τὴν μετὰ τὴν ἀνακωχὴν περιωρισμένην ἀνεξαρτησίαν ἐὰν δύναται νὰ ὀνομασθῇ τοιαύτη.

Ὅλοι οἱ δανεισταί μας θὰ θελήσουν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰ τῆς κυβερνήσεως ἢ τότε μένει ἀνεξαρτησία ἢ γίνεται μία διεθνὴς κατάστασις;

Τὸ ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας εἰς ὃ συμμετέχει μετὰ μεγάλης προθυμίας ἡ μεγαλειτέρα πλειονότης τοῦ λαοῦ.

Τὸ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐξ 91 μελῶν Ἐθνικὸν Συναεπισμὸν καὶ ἀπὸ ἕνα κόμμα ἐκ 57 προσώπων μαζὶ μὲ τοὺς ντεμόκρατς.

ΤΟ ΝΩΠΟΝ γάλα εὑρίσκεται ἐν ἐξαντλήσει, ἀλλὰ καὶ τὸ πωλούμενον τοιοῦτον λόγῳ τῆς μεγάλης νοθείας του μὲ ἄφθονον νερὸν χάνει κάθε ἀξίαν του.

Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν πόλιν μας ἔξωθεν γάλα συμπεπυκνωμένον.

Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ἐμπόρους νὰ τὸ πωλήσουν συμφώνως πρὸς τὰς σημερινὰς τιμάς του, τὰς ὁποίας τὸ Γραφεῖον τῶν Τροφίμων δύναται εὐκόλως νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς τοῦ Πειραιῶς.

Δυστυχῶς καὶ τοῦ εἴδους τούτου ἡ τιμὴ ἔχει ὑψωθῇ. Τοῦ ὑψωμοῦ δὲ τούτου θὰ ἐπωφεληθοῦν ἀσφαλῶς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀγοράσαντες ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν τροφίμων γάλα Νεστλὲ πρὸς 1,30 τὸ κυτίον, τὸ ἀπέκρυψαν.

Ποῖοι εἶνε οὗτοι, δὲν εἶνε δύσκολον νὰ τὸ ἐννοήσῃ κανείς, ἐὰν ρίψῃ μιὰ ματιὰ εἰς τὸν κατάλογον δι.ανομῆς, τὸν ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν χθές.

Διότι δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνουν μερικοὶ τὸν λαὸν τόσον ἀφελῆ, ὥστε νὰ πιστεύῃ ὅτι ἕνας ἔμπορος κατηνάλωσεν ἐντὸς τῆς πόλεώς μας ἀπὸ τὰς 16 Ἰουλίου ἕως τὰς 5 Αὐγούστου 20 κιβώτια δηλ. 960 κυτία γάλακτος.

Ἀλλὰ καὶ ἕτερον.

Θὰ μείνῃ ἀνεξέλεγκτον, ὅτι ἀπὸ τὸ γάλα αὐτὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἕν μέρος ἐξήχθη εἰς Σμύρνην;

Καὶ δυνάμει τίνος ἀδείας ἐξήχθη τοῦτο, ἀφοῦ, ὡς γνωρίζομεν, ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ παντὸς τροφίμου ἐκ τῆς νήσου μας;

Ἐὰν ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἔδωσε τοιαύτην ἄδειαν, ἄ; μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ φρονοῦμεν ὅτι ἔκαμε κάκιστα.

Τὰ τρόφιμα, τῶν ὁποίων ὁ λαὸς τῆς νήσου μας, ὁ τόσον πάσχων σήμερον οἰκονομικῶς, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται ἀντικείμενον ἀδικαιολογήτου καὶ ἀθεμίτου πλουτισμοῦ ὀλίγων ἀτόμων.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Αιμενικὴ Κίνησις

Κατέπλευσε τὸ ἀτμόπλοιον «Βενιζέλος». ἐκ Σμύρνης διὰ Κωνσταντινούπολιν.

— Ἐπανέπλευσεν ἐκ τῆς περιπολίας του τὸ τορπιλλοβόλλον «Θέτις».

Διαμαρτυρία ἐξ Ἐρεσσοῦ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἐρεσσοῦ διεβίβασε πρὸς τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς ἐξ αἰτίας τῆς μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς Ὑπομοιραρχίας ἀπὸ Ἐρεσσὸν εἰς Τελώνεια τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Ἡ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἀναγραφεῖσα εἴδησις τῆς μεταθέσεως τῆς ἕδρας τῆς ὑπομοιραρχίας Ἐρεσσοῦ εἰς Τελώνεια κρατεῖ ἀνάστατον τὴν ἡμετέραν Κοινότητα, παρακαλοῦμεν ἐνεργήσατε δι' ἀνάκλησιν ἀδίκου ἀποφάσεως.

Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἐρεσσοῦ Σιγρίου

Τζαννέτος

Αἴτησις Μουσουλμανικῆς κοινότητος

Ἡ Μουσουλμανικὴ κοινότης Τενέδου ἠτήσατο παρὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως; τὴν συνδρομὴν τῆς Ἑλ. Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐκβομβαρδισμοῦ καταστραφέντος σχολείου της.

Ἡ Γεν. Διοίκησις ἀποδεχθεῖσα ταύτην προέβη εἰς τὰ δέοντα διαβήματα.

Ἔφθασε κινέτα

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἐνταῦθα Ταμίαν ἀρκετὴν ποσότητα κινίνης ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Γεν. Διοίκησις μέρος θέλει διαθέσῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐνταῦθα προσφυγικοῦ κόσμου.

Οἱ στρατεύσιμοι πρόσφυγες

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τηλεγραφικῆς, διαταγῆς του γνωρίζει ὅτι, οἱ ἐνταῦθα ἀφικνούμενοι μετανάσται δὲν ὑπέχουσιν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύουσιν τὴν προσφυγικήν των ἰδιότητα ἢ ξένην αὐτῶν ὑπηκοότητα ἐφ' ὅσον δὲν περιθάλπονται οὗτοι ἢ μέλος τι τῆς οἰκογενείας των παρὰ τοῦ Κράτους.

Μουσουλμανικὴ ἑορτὴ

Χθὲς οἱ συμπολῖται Μωαμεθανοὶ ἐόρτασαν τὸ Κουρμπὰν Βαϊράμ.

Ἀνακρίσεις

Ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ Θερμὴν κατ' ἐντολὴν τῆς Γεν. Διοικήσεως; ὅπως ἐνεργήσῃ Διοικητικὰς ἀνακρίσεις ἐπὶ ἀγροφυλακικοῦ ζητήματος. ὁ Γραμματεὺς τῆς Γεν. Διοικήσεως κ. Γ. Μπέλος.

Βοηθήματα εἰς πτωχοὺς

Ἡ Φιλόπτ. Ἀδελφ. τῶν Κυριῶν διένειμε κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς πτωχὰς οἰκογενείας τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ δραχμ. 1300 ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 500 εἶχον δωρηθῇ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Κου Π. Βλαχοπούλου εἰς μνήμην τῆς πολυκλαύστου συζύγου του Αἰκατερίνης.

Θεάματα

Στὸ Πατέ. Σήμερον νέος θρίαμβος μὲ τὸν πανηγυρισμὸν τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Βενιζέλου μετὰ τὸ Κίνημα καὶ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ἔργου ὁ Ρεβεγγὰρ μὲ τὴν θελκτικὴν Ζεσσό. Ἐπὶ πλέον καὶ ὁ Μαξ Λίνδερ ποδοκαθαριστής.

Χειμερινὸς Ἀλκαῖος. Σήμερον τὸ ἐξοχον ἔργον «ΜΟΙΡΑ ΑΓΕΙ» μὲ τὴν χορεύτριαν Ἰταλίδα Βιτόρια Λεπάντο· ταινία προκαλοῦσα τὰ δάκρυα τῶν θεατῶν. Καὶ τὸ 1ον ἐπεισόδιον τὰ «Σταυτὰ ποντίκια» μὲ τὸν ΖΑΛΑΜΟΡ καὶ ΣΕΡΕΝΑ ἔργον περιπετειῶδες.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Ἀπόψε τοῦ κ. Ἀρ. Μαυρικίδου.

Αὔριον τοῦ κ. Ἡλ. Ἠλιάδου.

ΠΩΣ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΜΑΣ

Ἀπὸ ἐπιστολὴν καθυστερήσασαν φίλου στρατιώτου Λημνίου, σημειωτέον ὅτι κληρωτοῦ, ἐκ τῶν 1570 ἀνδρῶν τῶν σταλέντων τελευταίως διὰ τῆς «Ἑσπερίας» εἰς Δικελὶ καὶ Κυδωνίας παραλαμβάνομεν τὰς ἀκολούθους περικοπάς, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁ καθένας μὲ τί ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ τί ἡρωϊσμὸν μάχονται τὰ Γιαννέλια μας:

«Κατ' ἀρχὰς ὅπου ἤλθαμεν ἤρχισαν καθημερινῶς νὰ μᾶς ἐνοχλοῦν οἱ Τοῦρκοι ὅπου πλέον εἰς τὰς 26 Ἰουλίου ἐκάναμεν μίαν ἐπίθεσιν ὅπου τοὺς ἐκάναμεν ἄ ω κάτω.

Καὶ τοὺς ἐπήραμε τρία χωρία τὸ Κιουμέτσι, τὸ Ἁγιὰ - Κιόϊ καὶ τὸ Καραγάτση εἰς τὸ ὁποῖον ἔγεινε ἡ λυσσωδεστέρα μάχη, ὅπου καὶ ἐκεῖ τοὺς τσακήσαμεν. Εἰς τὸ Καραγάτση ἐπολέμησα μὲ ὅλην μου τὴν καρδιά· ἔβλεπες νὰ πέφτουν δίπλα μου αἱ ὀβίδες καὶ νὰ περνοῦν μὲ τὸ ἄγριο ἐκεῖνο σύριγμα αἱ σφαῖραι καὶ ἐγὼ ἀτάραχος ἐκαθήμουν εἰς τὸ ὡραῖόν μου πολυβόλον καὶ ἔριχνα θεριστικὴν βολὴν καὶ ἐθέριζα τὰ σκηλιά. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπληγώθη ὁ γεμιστής μου καὶ ἔπαυσα ἐπ' ὀλίγα λεπτά, ἔπειτα μοὶ ἦλθε ἄλλος καὶ ἤρχισα πάλιν τὴν ἐργασίαν μου ἕως ὅτου οἱ ἄλλοι Τοῦρκοι ἐτράτησαν εἰς φυγὴν καὶ ἐτελείωσε ἡ μάχη ἡ ὁποία διήρκησε 5 ὥρας. Κατόπιν ἀναπαύθημεν καὶ ἐγκαταλείψαντες τὰ κυριευθέντα μέρη ἐπιστρέψαμεν ὀπίσω εἰς τὸ Σύνταγμά μας.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων ἀνέρχονται περὶ τοὺς 300 τῶν δὲ ἰδικῶν μας περὶ τοὺς 15.

Σημειώσατε δὲ κ. Καλδῆ ὅτι ἦτο παραμονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος καὶ ἔλεγα ἄραγε θὰ γλυτώσω νὰ εἶμαι αὔριον ὅπου εἶνε ἑορτή μου; Ἀλλὰ εὐτυχῶς δὲν ἔταθα τίποτε».

Π. Τ.

— Τὰ ἀρτοποιήσιμα σιτηρὰ τοῦ νομοῦ μας κατὰ τὸ ἔτος 1919 καὶ πόσον ποσὸν ἀπαιτεῖται πρὸς διατροφήν μας, θὰ δημοσιεύσωμεν αὔριον.

Φόνος καὶ τραυματισμὸς ἐν Μολύβῳ

Προχθὲς Τρίτην περὶ τὴν 9ην Ἑσπερινὴν ὥραν ἐπέστρεψεν ἡ ψαρόβαρκα τοῦ Ζαχαρῆ ἐκ τῆς τακτικῆς βόλτας τοῦ ψαρεύματος ἀντὶ ὅμως νὰ κομήσῃ ψάρια ἔφερεν τὸ πτῶμα τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῆς Ζαχαρῆ. ὅστις ἐπυροβολήθη καὶ ἐξέπνευσεν αὐθωρεὶ ἐκ τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς. Ἐπίσης ἐπυροβολήθη καὶ ἐτραυματίσθη καὶ ἕτερος τῶν ἐπιβαινόντων τῆς λέμβου σοβαρῶς εἰς τὴν χεῖρα, ἡ δὲ λέμβος εἶνε διάτρυτος ἐκ τῶν σφαιρῶν.

Κατασκευὴ Νεκροταφείου

Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἡ κατασκευὴ νεκροταφείου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἀκρασίου, ἔξωθεν τοῦ χωρίου καθόσον ἐστερεῖτο αὕτη τοιούτου.

Ἡ δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 4000 περίπου δραχμάς, ἐκ τῶν ὁποίων 1840 δραχ. εἰσεπράχθησαν ἐξ ἐράνων ἐν Ἀμερικῇ τῇ εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ φιλοπρόδων νέων τοῦ χωρίου, αἱ δὲ λοιπαὶ θὰ καλυφθῶσιν δι' ἐράνων τῶν κατοίκων, τοὺς ὁποίους δὲν ἔχομεν ἢ νὰ συγχαρῶμεν διὰ τὴν προοδευτικότητά των.

Πρέπει νὰ τονισθῇ πρὸς ἔπαινον τῶν Ἀκρασιωτῶν, ὅτι καὶ αἱ ἑκατοντάδες δραχμαὶ ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ στεφάνου τοῦ Βενιζέλου δὲν διετέθησαν ἀπὸ τὸ Κοινοτικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, ἀλλὰ προῆλθον ἐξ ἐράνων τῶν κατοίκων.

Τοῖς ἀξίζει ἕνα τοῦρε.

Ἀριθμὸν 955. ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ. — Ἐν Μυτιλήνῃ σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην (24ην) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1919 δεκάτου ἐννάτου ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητήρ, τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Στέφανος Νικολαΐδης τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Δικηγόρου Πέτρου Καΐρη, Πληρεξουσίου τοῦ Αὐγούστου Μαρμαράκη Μαγείρου, κατοίκου Μυτιλήνης μετέβην καὶ ἐπέδωσα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6650 τῆς 17ης Δεκεμβρίου τοῦ 1918 ἔτους Δανειστικοῦ ἐπὶ ἐνεχύρῳ συμβολαίου Δραχ. 2400, τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Μυτιλήνης Πέτρου Οἰκονομοπούλου διὰ τὴν ὀφειλέτιδα Μάρθαν χήραν Μ. Ραφαὴλ οἰκοκυρὰν πρώην κατοίκου Κάπης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, μετὰ παρεκπόδας αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1919 ἔτους παραγγελίαν καὶ ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμήν, πρὸς γνῶσιν της καὶ διὰ τὰ νόμιμα ἀποτελέσματα ἐπετασσομένην ἵνα ἐμπροθέσμως πληρώσῃ πρὸς τὸν ὡς ἄνω εἰρηται δανειστήν της 1ον) Διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 2355, 2ον) Διὰ τόκους αὐτοῦ ἀπὸ 10ην Μαρτίου ἐ. ἔ. μέχρι σήμερον δρ. 97, ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 2452 ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, δι' ἀπογράφου, ἀντίγραφον, ἐπιταγήν, ἐπίδοσιν καὶ δικηγορικὴν ἀμοιβὴν Δρ. 50 ἄλλως θέλῃ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτῶν εἴσπραξιν πρὸς τοῦτο ἐν τῷ συμφωνητικῷ ἀναφερομένους ὅρους ἤτοι δι' ἐκποιήσεως διὰ πλειστηριασμοῦ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐνεχύρου. Καὶ πρὸς βεβαίωσιν. Ὁ λοβὼν Εἰσαγγελεὺς (Τ. Σ.) Μ. Τόμπρας. Ὁ Δ. κλητὴρ Σ. Νικολαΐδης Τὸ παρὸν κοινοποιηθήτω διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐλεύθερος Λόγος» καὶ «Κῆρυξ» τῆς Μυτιλήνης. Μυτιλήνη αὐθημερόν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς (Τ. Σ.) Μ. Τόμπρας. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον Μυτιλήνη αὐθημερόν. Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος Γ. Καλδῆς.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ

Εἰδικὸς ὀφθαλμίατρος

Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς ἀγ.Συμεὼν

«παραπλεύρως οἰκίας Καραβία»

Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν

10—12 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 3467 **ΑΘΗΝΑΙ 24 Αὐγούστου**

Νέος Ἁρμοστὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει

Διωρίσθη νέος Ἁρμοστὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Κων)πόλει ὁ ἀντιναύαρχος Σὲρ Τζὼν δὲ Ρόμπεκ.

Ὁ νέος ἁρμοστὴς ἀνεχώρησε διὰ τὴν νέαν του θέσιν.

Δῶρον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας

Τὸ διαμέρισμα τῆς Ρουάνδης Οὐρούνδης τῆς πρώην γερμανικῆς ἀποικίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς παρεχωρήθη εἰς τὸ Βέλγιον ὡς δῶρον ἐκ μέρους τῆς Μεγ. Βρεττανίας.

Νέα Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις

Τηλεγραφεῖται ἐκ Σόφιας ὅτι ἡ Σοβράνιε θὰ συγκληθῇ τὴν 10 Σεπτεμβρίου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐξακολουθοῦν αἱ βολιδοσκοπήσεις μεταξὺ τῶν κομμάτων διὰ τὸν σχηματισμὸν νέας Κυβερνήσεως.

Τὸ Βουλγαρικὸν ζήτημα

Τὸ «Πτὶ Ζουρνὰλ» γράφει ὅτι τὸ ἀνώτατον συμβούλιον θὰ ἀφιερώσῃ τοῦ λοιποῦ ὅλας τὰς συσκέψεις του εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ζήτημα, ἐξομαλύνων πᾶσαν δυσχέρειαν ὅπως ἔλθῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σόφιας.

Ἕνα ἄρθρον τῆς συναφθησομένης συνθήκης

Ἐν ἀπὸ τὰ ἄρθρα τῆς συναφθησομένης μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκης εἶνε ὅτι ἡ Βουλγαρία ὑποχρεοῦται νὰ σεβασθῇ πᾶσαν μεταγενεστέραν ἀπόφασιν τῶν Συμμάχων ἐπὶ τῆς Θράκης καὶ τῶν διεξόδων εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Τιττόνι καὶ Λόυδ Τζώρτζ.

Ὁ Τιττόνι ἀναχωρήσας τὸ Σάββατον διὰ Κλαὶρ φονταὶν ὅπως συναντηθῇ μὲ τὸν Λόυδ Τζώρτζ ἔφθασεν ἐκεῖ. Ἀμέσως ἐπηκολούθησε μακρὰ συνέντευξις μεταξὺ κ. Λόυδ Τζώρτζ τὸ δὲ θέμα τῆς συνομιλίας ταύτης ἦτο τὸ ζήτημα τῆς Φιούμης καὶ τὸ Ἀδριατικόν.

Ὁ σφαγεὺς τῶν Ἄγγλων

Ὁ διάσημος διὰ τὰς σφαγὰς τῶν Ἄγγλων στρατιωτῶν ἄλλοτε φρούραρχος Δαρδανελλίων Σεφκὲτ βέης συλληφθεὶς ἐν Κων)πόλει παρεδόθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἁρμοστείαν διὰ τὰ παιρετέρω.

Δούζας

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Τὸ Νοσοκομεῖον

Καὶ τοῦτο τὸ ζήτημα εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ὁ λαὸς γνωρίζει ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπάρχουσι δωρεαὶ πρὸς ἀνέγερσιν Νοσοκομείου, σημαντικαί. Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν, καὶ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι φιλάνθρωποι ἐπιθυμοῦντες νὰ κάμωσι δωρεάς ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου, ἀλλὰ δὲν βλέπουν τίποτε νὰ γίνεται. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φαίνεται εἶνε τὸ ὅτι εἶνε ἄγνωστον ποῦ εὑρίσκωνται τὰ χρήματα τοῦ Νοσοκομείου καὶ εἰς πόσας χιλιάδας δραχμὰς ἀνέρχονται ἤδη. Ἡ δὲ σκέψις νὰ δωρηθῶσι τὰ ταγαρέλαια εἰς τὸ Νοσοκομεῖον εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ λύσῃ τὸ ταγαρικὸν ζήτημα καθώς καὶ τὸ τοῦ Νοσοκομείου ταυτοχρόνως.

Τὰ ταγαρέλαια πρὸ πολλῶν ἐτῶν διετέθησαν διὰ τὸν λιμένα. Ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ καὶ πατριωτισμῷ του ὁ λαὸς κατὰ τὸ ἔτος 1912 — 1913 τὰ ἐδώρισεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Μετὰ ἓν ἔτος ἡ ὀλιγαρχία παρεστήσασα ἀναληθῶς ὅτι ὁ λαὸς μετεμελήθη ὡς ἔχων ἀνάγκην τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ταγαρελαίου ἐπέτυχεν ἐπιστροφὴν τῆς δωρεᾶς δι' ὡρισμένον διάστημα καὶ χάριν τοπικῶν ἀναγκῶν. Ἔκτοτε τὰ ταγαρέλαια διατεθέντα διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν, δὲν ἐξυπηρέτησαν εἰμὴ τὰ συμφέροντα τῶν ὀλίγων καὶ οὐχὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Συνόλου. Ἤδη ἐπιβάλλεται εἰδικὸς ἀγροφυλακτικὸς φόρος εἰς τοὺς κτηματίας, τὰ δὲ ταγαρέλαια ἔχουν δύο κυρίους 1ον) τὸν λιμένα ὡς πρῶτον δωρεοδόχον, καὶ 2ον) τὸν Ἐθνικὸν Στόλον ὡς δεύτερον δωρεοδόχον. Ὑπὲρ τοῦ λιμένος μάλιστα ὑπάρχει καὶ δεύτερον ψήφισμα μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου τοῦ Στόλου διὰ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ὡς ἄνω εἴρηται ἄλλο τὸ ψήφισμα ἐκεῖνο ὡς καθαρῶς λαϊκὸν ἔπεσε μαχόμενον κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν ὀλίγων ἐκ